

Sygn. akt: III C 72/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w III Wydziale Cywilnym w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Szymon Stępień

Protokolant: stażysta Benita Wardęga

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2017 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko R. W.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki M. S. na rzecz pozwanego R. W. kwotę 1.217 zł (tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt III C 72/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 23 lutego 2017 roku

wydanego w postępowaniu zwykłym

Pozwem z dnia 13 lipca 2015 roku powódka M. S. zażądała zasądzenia od pozwanego R. W. na swoją rzecz kwoty 10.000 złotych wraz z odsetkami oraz rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

W uzasadnieniu podała, że pozwany - działający jako komornik sądowy - bezprawnie wszczął postępowanie egzekucyjne na podstawie klauzuli wykonalności nadanej przeciwko niej z nieprawomocnego wyroku.

Nakazem zapłaty z 19 września 2016 roku, wydanym w postępowaniu upominawczym, Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie orzekł o obowiązku zapłaty przez pozwanego na rzecz powódki kwoty 10.000 złotych z odsetkami oraz kosztami procesu.

Powyższemu nakazowi zapłaty pozwany sprzeciwił się, zaskarżając go w całości. To doprowadziło do utraty mocy nakaz zapłaty w całości. W sprzeciwie pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Zaprzeczył wszelkim okolicznościom podawanym przez powódkę i podniósł, że pozwany nie wszczął bezprawnie postępowania egzekucyjnego, bowiem działał na podstawie tytułu wykonawczego. Nadto podniósł, że powódka nie wykazała wysokości roszczenia.

W toku procesu strony podtrzymały dotychczasowe twierdzenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z 12 czerwca 2015 roku Sąd Rejonowy (...) zasądził od M. S. na rzecz M. P. alimenty w kwocie po 500 złotych miesięcznie, płatne z góry do 10. dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności i nadał mu rygor natychmiastowej wykonalności. Następnie postanowieniem z 25 czerwca 2015 roku ten sam sąd nadał temu orzeczeniu klauzulę wykonalności.

Dowód:

- wyrok, k. 64;
- postanowienie, k. 65;

Z wniosku M. P. pozwany Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym (...) R. W. wszczął postępowanie egzekucyjne i w jego następstwie dokonał zajęcia świadczenia emerytalno-rentowego powódki. Powódka wniosła skargę na tę czynność pozwanego, zaś postanowieniem z 26 sierpnia 2015 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie oddalił skargę.

Dowód:

- wniosek, k. 61-62;
- pełnomocnictwo, k. 63;
- odpowiedź na skargę powódki, k. 66;
- postanowienie, k. 67;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Podstawę pozwu stanowiła dyspozycja wynikająca z art. 23 ust. 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji (t.j. Dz.U. z 2016 roku, poz. 1138 ze zm.), zgodnie z którym komornik jest obowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu czynności. W takim stanie rzeczy powódka winna była kumulatywnie udowodnić, że doszło do powstania szkody w wyniku niezgodnego z prawem działania lub zaniechania pozwanego, będącego jednocześnie komornikiem sądowym, związek przyczynowo-skutkowy między takim zachowaniem komornika a powstałą szkodą, jak również wysokość samej szkody.

W ocenie sądu powódka okoliczności te udowodniła jedynie częściowo, w stopniu uniemożliwiającym rozstrzygnięcie sporu zgodnie z jej żądaniem. Bezsporne było to, że pozwany, jako komornik sądowy, prowadzi postępowanie egzekucyjne z wniosku M. P. przeciwko powódce. Poza sporem było także i to, że postępowanie to zostało wszczęte na podstawie tytułu wykonawczego, którym był pkt I wyroku Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 12 czerwca 2015 roku, wydanego w sprawie o sygn. akt VIII RC 276/14, któremu ten sam sąd nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z 25 czerwca 2015 roku. Nie było sporne także i to, że w toku tego postępowania pozwany dokonał zajęcia wierzytelności z tytułu świadczeń zabezpieczenia społecznego, przysługujących powódce.

Z treści uzasadnienia pozwu wynikało, że bezprawności w takim działaniu powódka dopatrywała się prowadzenia egzekucji na podstawie tytułu wykonawczego wydanego w oparciu o nieprawomocne orzeczenie. Zwrócić jednak należy uwagę na to, że zgodnie z treścią art. 804 k.p.c. organ egzekucyjny nie jest uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym. Innymi słowy, komornik winien wszcząć postępowanie egzekucyjne i w jego toku poszczególne czynności zmierzające do zaspokojenia wierzyciela na podstawie tytułu wykonawczego. Treści obowiązku objętego takim tytułem wykonawczym nie weryfikuje. Oznacza to, że pozwanego

nie obciążał obowiązkiem sprawdzenia, czy tytuł wykonawczy został wydany zgodnie z prawem. Na marginesie jedynie należy zauważyć, że w pkt III wyroku z 12 czerwca 2015 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie nadał orzeczeniu o zasądzeniu od powódki na rzecz M. P. alimentów rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Tym samym tytuł wykonawczy, stanowiący to orzeczenie z nadaną mu dnia 25 czerwca 2015 roku klauzulą wykonalności powstał na podstawie art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c. jako natychmiast wykonalny. Natychmiastowa wykonalność orzeczenia polega na dopuszczalności wszczęcia i prowadzenia postępowania egzekucyjnego przed uprawomocnieniem się tego orzeczenia. Z tych względów nie sposób uznać, by działanie pozwanego, opisane w pozwie było bezprawne, co jednocześnie stanowi przeszkodę w przyjęciu odpowiedzialności za szkody powstałe w wyniku takiego zachowania.

Powyższy pogląd winien skutkować oddaleniem powództwa i to niezależnie od spełnienia się pozostałych warunków odpowiedzialności pozwanego. Na marginesie jedynie sąd zwraca uwagę na to, że powódka nie tylko nie wykazała bezprawności zachowania pozwanego, lecz także nie udowodniła powstania ani wysokości szkody. Zważyć należy, że jakiegokolwiek działanie organu egzekucyjnego powoduje negatywne przesunięcia w majątku dłużnika. Poza sporem było także i to, że w wyniku postępowania egzekucyjnego pozwany wszczął egzekucję ze świadczeń zabezpieczenia społecznego powódki. Powódka nie udowodniła także i tego, w jakiej wysokości świadczenia te zostały przez pozwanego pobrane. Jak wspomniano wyżej, nawet udowodnienie tej okoliczności, nie mogłoby zmienić rozstrzygnięcia sądu wobec nieudowodnienia bezprawności działania pozwanego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności sąd oddalił powództwo, wobec czego orzekł jak w pkt I sentencji.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z treścią art. 98 § 1 i 3 k.p.c., przyjmując że powódka przegrała proces. Na poniesione przez pozwanego koszty składały się zastępstwo procesowe w wysokości 1.200 złotych, ustalone na podstawie § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013 roku, poz. 461 ze zm.), bowiem sprawa została wszczęta przed uchyceniem tego rozporządzenia oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych. W takim stanie rzeczy sąd orzekł jak w pkt II sentencji.